Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12223/2025
23.10.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из насеља ..., чији је пуномоћник Илија Петрушић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ ДОО Београд, Огранак Електродистрибуција Лесковац, кога заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 199/25 од 05.03.2025. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 199/25 од 05.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 199/25 од 05.03.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 5289/23 од 08.07.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода, ближе одређеног у овом ставу изреке, преко катастарске парцеле број .. уписане у лист непокретности број .. КО ... у површни од 1149 м2 на којој је установљена службеност, сразмерно власничком уделу од 1/2 дела, исплати износ од 48.827,02 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 08.07.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 156.013,08 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 199/25 од 05.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног (касационог) суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права у погледу пасивне легитимације туженог у вези са Изменама и допунама Закона о енергетици које су ступиле на снагу 01.01.2025. године. Ово из разлога што је предмет тражене правне заштите исплата новчане накнаде због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековода) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у сувласништву тужиоца, о којој је одлучено на основу чланова 49, 50 и 53. Закона о основама својинскоправних односа које регулишу стварну службеност и одредби члана 218. Закона о енергетици који је важио у време подношења тужбе и закључења главне расправе. Одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати одговарајућу новчану накнаду због ограниченог коришћења и умањења тржишне вредности његове парцеле донета је полазећи од околности конкретног случаја, при чему су нижестепени судови водили рачуна за колико је умањена тржишна вредност послужног добра тужиоца због законом установљене службености, а висина накнаде је одређена уз правилну оцену налаза и мишљења вештака, што је све у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате новчане накнаде поднета је 10.10.2023. године и у њој је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара. Поднеском од 19.04.2024. године тужилац је преиначио тужбу тако што је повисио тужбени захтев на исплату износа од 48.827,02 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, следи да је ревизија туженог недозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић